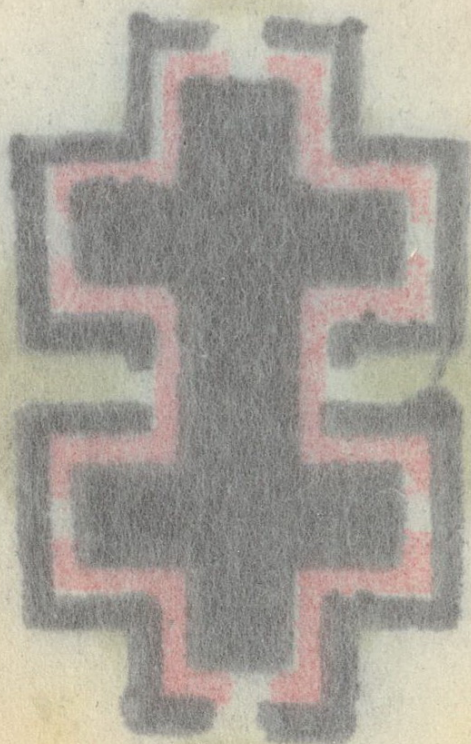

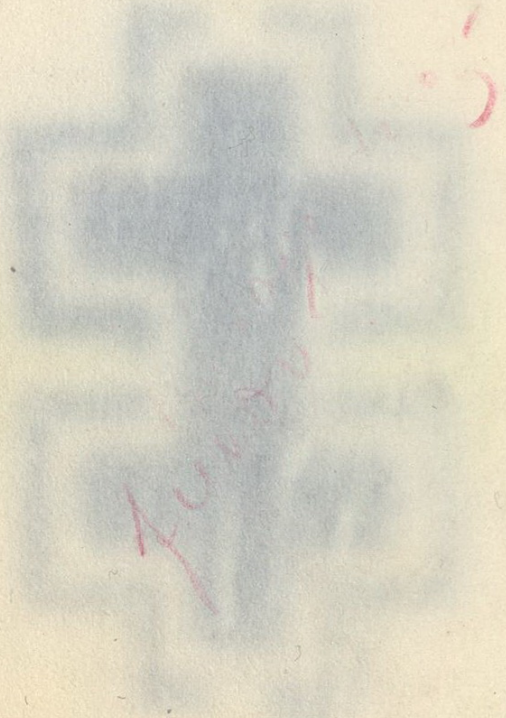
ARITHMETIC
SILVIAN
A I G I N T

87

Atiduok Tėvynei, ką, Privalai!
Iv-Bud.

L L K S
JUOZAPAVIČIAUS TĖVŪNŲ
ORGANAS
Nr. 4
195 m. lapkričio - gruodžio

Tenkusis Pušynas.....195 m.

Atidauk Tėvynę, ką privalai !

L L K S
JUOZAPAVIČIAUS TĖVŪNĖJOS
O R G A N A S

nr. 4... lapkričio - gruodžio mėn. 1952 m.

Sveiki sulaukę Šv. Kalėdų !

Prieš 1951 - rius metus, mažame, vargšišime
betliejams tvartelyje gimė Jėzus Kristus - Dievo
sūnus, kuris žmonijai atnešė dideli džiaugsmą.
Po šio nekaltos kūdikėlio užgimimo visame krašte
pasklido žinia, kad gimęs žydų tautos karalius.
Ši žinia sukėlė baimę to krašte valdovui Ero dui.
Erodas bijodamas žydų karaliaus gimimo pasikėsino
į nekaltą gimusio Jėzuso kūdikėlio gyvybę, norė-
damas jį nužudyti, todėl šventajai šeimai teko
bėgti ir pasislėpti nuo žiauriojo to krašto val-
dovo Ero dno.

Be to, deja, Kristus buvo Dievo sūnus ir i šipa-
sauli atėjo ir gimė ne žydų tautos šigarsiniui
pasaulyje, ne karalių sostams atimti. Jėzus kū-
kelišgimė pasauli apšviesti tikrąjį Dievo šviesą
apšviesti, vargstančiai žmonijai užtarti, jį s
pasiaukavok kaip auka nusigejajiam atpirkti.

Ši "Jėzuso" kūdikėlio gimimo diena - Kalėdos
yra simbolis, kad gimė ne žemės karalius, bet
Dievės žmogaus kūno pagidale.

Visa krikščioniškoji žmonija su pakelta nuo-
taika švenčia Kalėdų šventes - renkasi i bažny-
čias ir maldos namus, tenai gimusiam kūdikėliui
gieda garbės himnus.

Ivairiose tautose taip pat pagal ivairius papro-
čius yra švenčiamos - Kalėdos.

Lietuvoje Kalėdos yra iškilmingai visos tautos
švenčiamos. Jos turi ivairių papročių - kalėdų
egluę, kalėdų senelių ir daugel kitų.
Prie papuoštos

... kuri šeri degančiomis švakatėmis
 ateiga pasaulis, dalija įvairias dovanas,
 tai reikšmą Kristaus meilę žmonijai. Šios ka-
 lėdų šventės visų mūsų tautiečių buvo laukiamos
 ir garbingai švenčiamos. Kalėdų švenčių proga
 lietuviai vieni kitiems sudavo karštus linkimus
 ir sveikinimus. Kalėdų švenčių dienomis vieni
 kitus laukydavo, vaišindavosi. Vaišių metu už-
 mirsdavo savo gyvenimo vargas, pergyvendami kū-
 čikėlio Jėzaus gimimo dieną krikščioniškoje dva-
 sijoje, vieni kitiems reikšdami meilę.

Šiandien mes pavergti bolševikų, kurie užbraudė
 švesti šias mūsų brangias Jėzaus kūdikėlio gimimo
 šventes - Kalėdas.
 Šiandien lietuviams kalėdų šventės yra liūdnės
 ir vilties šventės, kurias primena kaip prieš
 daugeli tūkstančių metų žmonija, kad likt at-
 pirkėjo. Taip šiaandien mes lietuviai laukiame
 kalėdų švenčių, kurias vėl laisvai galėsime šves-
 ti.

Pavergtos Lietuvos lietuviai kalėdų šventės
 šves slaptai su ilgesiu širdyje. Lietuvių šir-
 valingu būdu, tol, kol visa lietuvių tauta lai-
 vai galės švesti kalėdų šventes!

Šv. Kalėdų proga pavergtos tautos sūnūs tuo -
 nepavilčius tėvūnijos - Partizanų šviesiems
 aidint - redakcija pasislėpusi tamsiose, tanliose
 Lietuvos giriose, šiaurinių čekistų spaudžiami -
 sunčiamie karštus sveikinimus liūdnia lietuvių
 tautai.

Kaip Jėzaus kūdikėlio gimimo dieną pasauliu
 atnešė išganymą, taip Lietuvos Laisvės Kovos
 šajūnė vedanėji laisvės kova susilauks pergalės!
 Jis prikelia Lietuvą, su laisvom šventom kalėdom!

Sveiki bendros ir nelygios kovos broliai -
 partizanai sulaukė Šv. Kalėdų švenčių!
 Testirina gimusio kūdikėlio dvasia, mus sun-
 kioje ir nelygioje kovoje!

Sveiki slaptai sulaukė nors ir liūdnų kalėdų
 švenčių, bet su dideliu savo širdies troškimu
 gražinti Tėvynei laisvę ir su viltimi netolimoje
 ateityje švesti kalėdų šventes laisvai!

PER ...

L A I S V Ė

L i n g u o n ė l i s

/ Ištrauka iš " Partizanų būrys - Vinkšna ".
Sablanskių kautynės

1945 metų liepos mėn. 16 d. Saulė jau baigia dienos žygį ir ruošiasi pasislėpti už horizonto. Gražias Šentupių miške, 7 kv. " Vinkšnos " būrio partizanų stovykloje, dega nedidelis laukas. Apie lauzą didelių puerėlių išstatyta 12 palapinių, kuriose partizansipilsniajys ir praleidžia laisvą laiką.

Palapinėse kuriose stovyklavo apie 30 partizanų vieni miegojo po nakties žygio, kiti ramiai kalbėjosi ir dalinosi iš praeities gyvenimo išpučiais, dar kiti sprendė politinę eigą kuri šiandien yra surišta su mūsų Tėvynės išlaisvinimu.

Ant degančio lauko konkuluodami verda du dideli katilai iš kurių veržiasi dideli garų kamuočiai. Aei garuojančius katilus sukinėjęs ikaitė virėjai - prt. Vilias ir prt. Tėvas. Nuo užnės karšio, ruošiami lyg išsūžyti skruostai gana aukštai atraitytos baltinių rankovės rodo jų didelį nuoširdumą ir atsidavimą virėjų darbui, ruošiant partizanišką vakarienę.

- Ar jau baigėte virti? - priėjęs paklausė būrio vadės prt. Barzda, prt. Vilias, kuris stovėję išsprendęs ir stiprių švilgsnių šturėje ikkunuliojanti katilą. - Taip jau baigėme! - jau ir taip truputį pavialuota, suokite greičiau vakarienę ir visi tuoj žygiuojame - piktas isakančiaipasakė prt. Barzda.

- Ar visi ši vakarą turėsimė eiti i žygį! - paklausė būrio vadė prt. Tėvas. Ne, ne visi, jūs kaip virėjai galėsite pasilikti stovykloje tik išeisite i kainą parnešti duonos. Ir pasėję jums rytoj teks paruošti puerėlius! - Gerai, gerai - sutiko sau virėjai

- Aaa! per ilgai

92

užslypėjau, „au šėvirė vyrai vakarieniš! su-
riko pur. tėvas. visi partizanai kažkō dēlš ir
neskubėjo vakarieniauti. Tik aiškiai skambas
būrio vado balsas - Eikite vakarieniauti! Ši
vakara visi vyksime parsigabenti naujų ginklų-
lyg lipte, lipo prie partizanų ausų - Partiza-
nai stovykloje lyg bitės avilyje sugūdo. Pū
nozė, kuris tik neseniai buvo atvykęs i būri vis
dar nedrąsiai jautėsi ir dažnai paskutinis eidavo
valgyti. Bet dabar iš girės apie žygi prie
ginklų, tuoj prišeko prie katilėm su šavo karišku
katiliuku, kuri iš namų buvo atsinešęs ir pir-
masis pakišo virėjui, kuris pilstė sriubą. Gal-
vodamas greičiau pavalgyti ir žūt būt šifš!
v. karą eiti i žygi, naujų ginklų pargabenti
Nes anksčiau buvo girėjęs būrio vado pastabų
- kuris būsite apsukresnis ir geriau atliksite
duotus uždavinius, gausite geresnius ginklus!
Nes jautėsi blogai ginkluotas turėdamas rusišką
"septinpedę".

Visi partizanai skubiai pavakarieniavo su
nerimu laukė tolimėsnų būrio vado nurodinių,
- Šandien mes jau sudarome gana gražų partiza-
nų būrėli! - tankeme ir slepenčiame miške aišėjo
būrio vado žodžiai. - Jau pilni Lietuvos mišai
teklių pasiryžėlių, kurie organizuojasi i Lietuvos
Heisvės armiją. Tik viena bėda, kad mažai turim
me gerų ginklų, ypač kulkosvaidžių. Tai visą
laiką miške gyventi ir nieke neveikti - tai ne-
pateisinsime savo partizaniške vārde. Mes turim
me pamokyti Tėvynės išdavikus - štrībū stribus.
Imonės skundžiasi jais, kad labai iš arsoje
ir žiauriai elgesi su gyventojais. O jei mē
insime mušti stribus, tai žinokite, kad jie
kviesis čekistus su kuriais teks kautis. Jeigu
kautis tai turime būti gerai ginkluoti. Aš ži-
nan viena slapta sandėli, kuriame yra š du sun-
kieji kulkosvaidžiai "maksimai", trys lengvė -
ji rusiški kulkosvaidžiai, vienas lengvasis
angliškas kulkosvaidis, daug šautuvų, granatų,
šovinų ir kitų sprokstamų medžiagų. Tikimėse,
kad ginklai bus gerai išsilaikė, nes aš pa

93

pats ... paslėpime, kai vokiečiai
traukėsi iš Liekuvos. Gerai ištepėme sukriovėms
i dėžes ir rėkasems i žemę. Tai pasirašėkite
visi pasikasime vežimus - išsikasime ginklus ir
parsivešime i stovyklą!

Partizanai, lyg parako ugnis, omė judėti i svyk-
loje. Omės ir tikrino savo ginklus ir ruošėsi šy-
gini. - Ar jau pasirašėte? - paklausė būrio vadas
- Jau, jau! - atsiliepė keli balsai iš būrio. -
Kas savanoriai i kainą paieškoti porą vežimų gin-
klams parvešti! - kreipėsi būrio vadas i partizanus
- Aš, aš! pasisitūlė prt. Švogeriš. - Štai prt.
Uosis, prt. Medinis ir prt. Reginis ir ...
Gerai, gerai tik paėmėte kartu ir kastuvus ir
atvažiuokite prieš Rudausių tiltą mes palaikysime!
- iterpė būrio vadas, ir šie savanoriai dingo
tanėms. - O mes kiti žygiuojam! pasigirdo skambus
būrio vado prt. Barzdos balsas. Pasipylo ilga
kolona jaunų ginkluotų partizanų.

Štai jau ir Rudausių Šventupio tiltas. Šab te-
lėjė pirm žygeves prt. Barzda. - Dabar iki ginkų
sandėlio bus apie 6-7 km. Tai kokie penki
nuėkite i dyvą paėmėte porą vežimų o mes
likusieji palaikysime anų atvažiuojant. - Kas
nuėsite! atsigrąžėsi i partizanus paklausėp
prt. barzda. Pirmieji pasisitūlė prt. Perkūnas
prt. Ragelis, prt. Senokas. - Jeigu reikia
galia ir aš eiti! pasisitūlė prt. Mozė. - Tai ir
užteks keturį jau esame! pratarė prt. Perkūnas. -
Gerai gali ir užtekti! patvirtino prt. Barzda. -
O antai žiūrėkite, žiūrėkite kaip atrūksta prt.
Švogeriš su savo "genge" dviem vežimais! pro
žiūronus žiūrėdamas rokė prt. Švogeriš. - Gerai
dyvą tikrai gaus ddd! du porinius vežimus ir
jei atvažiuoja dvi tai tikrai be vargo sukriusime
vėsus ginklus! - kalbėjo prt. Barzda. Šluostydama
no-ine prakaituotą veidą.

Pirmasis vežimas privėžiavo, kurems sėdėjo
prt. Švogeriš ir prt. Uosis. - greitai suradę
priejėm stebėjosi prt. Uosis. - Jeigu būtų
reikalas, tai vežimų su karte prisikrišę būtų
neparvežę, kiek mes jų būtinam pristatę! pajuo-
kavo prt. Švogeriš. - Žiūrėkite, kad prt. Perkū-

nas iš dvaro lyg - mašina atvažiuoja! ranka
 rodė i atvažiuojančius partizanus - prt. Ry-
 mentas. - Na tai vyrai visi jau su vežimais
 Dabar painkite arklius važiuokite po vieną, o
 kiti iš reškite ir trauksime teisiai i Sablau-
 skių kaimą. Turime būti atsargūs, žmonės pasako-
 ja, kad beveik kiekvieną dieną kaimą siaučia
 čekistai. Todėl atsargiai turime įvažiuoti i
 kaimą. Kulkosvaidininkai einame pirmą apžvalgy-
 sine kelią ir kaimą! paikišino prt. Barzda. Tuoj
 prie prt. Barzdos prisistato kulkosvaidininkai
 - prt. Perkūnas, prt. Ragelis ir prt. Žydas.
 - Žygiuojame, o jūs atsilikite apie 2-3 šimtus
 metrų, sekite mus! - paliepė likusiems partiza-
 nams būrio vedas.

Laimingai prižygiavo ginklų sleptuvę. Ranka
 parodė i netolikelio stovinčią daržinę. - Čia
 jau bus ginklai! linksmi tarė prt. Barzda.
 Netrukus prižygiavo partizanai ir privežiavo jų
 vežimai. Tuoj prt. Barzda išskirsto sargybą, o
 aštuonis partizanus paina ginklų iškasimui ir
 nueina i daržinę ginklų iškauti ir sukrauti juos i
 vežimus. Darbu įpusėjus pasigirdo dvi kulkos-
 vaidžio serijos, kurias paleidžia sargybinis
 prt. Žydas pastebėjęs priešą atžygiuojant,
 Akmenės - Sablauskų vieškeliu. Priešas i tą
 prt. Žydo serijų pasirodė, atidengė smarkią
 ugnį. Tada būrio vedas duoda isakymą - nesit-
 traukti, bet vesti kautynės. Partizanams, buvo
 duotas isakymas, kurie kasė ginklus, tūstis
 savadarba jei tik bus galima? Tuoj iš būrio
 vado valdomų rankų raketinuko pakyle kelios
 raketos virš priešų galvų. Ušvirė tikras pra-
 garas - tarp šautuvų, automatų ir kulkosvia-
 džių serijų ir kulku zvejbimo, nieko nebūvo
 galima girdėti. Tik matėsi, kaip šaunamos
 raketos kryžiausiai ore - kurias priešas sun-
 tė i partizanus, partizanai i priešą. Kautynės
 smarkėjo priešas smarkiai ėmė atakuoti parti-
 zanus. Partizanai pasiryžo priešą atstumti ir
 pradėtas kasti ginklus pasimti. Kautynių metu
 sunku buvo suvaldyti arklius, kurie šokinėjo
 nuo šūvių. Kulkosvaidininko prt. Perkūno diskas

buvo važinė. pasibaigę arkliai, nubėgo su viso-
 nis diskomis. Poeta liko kulkosvaizis su viena
 disku. Prt. Perkūnas palaides kelias serijas i
 priešą ir nūtydama, kad kautynės truks ilgami
 laika. Jis savo kulkosvaizį padavę prt. Senūkui
 kuris buvo jo "diskininkas". O patsė šokosi
 vytiš begančių arklių. Tas jam puikiai pavyko,
 nes arkliai pribėgę šventupi ir tenai š ventu-
 pio atšlaitėse augančių krūmų medžiūose iškliuvo
 ratai ir arkliai buvo priversti apstototi.

Vargais, negalais išsiklydęs arklius, pasienė
 diskas iš vežimo. Arkliai gražinami labai drū-
 kiai, nuo šūvių ir rakėtų švitėjimo. Gražinę
 arklius i pirmąsėją vietą, padavę prt. Jūkeriui
 Pats grįšo prie kulkosvaizio, atšneidamas dar
 tris diskas - paruoštas šauliui. Prt. Perkūnas
 nuomastuščią ja diską, nuo kulkosvaizio, kurią
 buvo iš šandęs prt. Senūkas. Užsidėjo pilną
 diską ir šne šauliui i priešę pasirodėmėją ugnį.

- Tu Senūkai pilayk iššendytasie
 diskas - parodysimas priešui kiek brangi parti-
 zani Lietuvos šanė! - Na ir duok šovinų, šn
 dar turia daug! kalbėjo prt. Senūkas savo kul-
 kosvaiziniui. Prt. Perkūnui palaides kelias
 serijas i priešę pasirodėmėją ugnį. Prelakė
 kelias priešę paslystos serijos šviečiegių
 kulų kumpolis virš prt. Perkūno ir prt. Senūko
 galvų griaušia rėdamos.

Valandėlei ram.....

Rakatos apšvitinē momentu prt. Perkūnas pas-
 tebejo, kad priešas vieškeliu greivuose sugules
 pamabū slenka i prieki. Prt. Perkūnui kilo min-
 tis, kad taip priešliaušus prie to keliuko, kuris
 eina skersai vieškeliu, tai išilgai vieškeliu
 greivuose gulinčiam ir i prieki slenkantiam
 priešui sudavos smarkų smūgi. -Ar tu matai tą
 keliuko, kuris eina skersai vieškeliu? Vieške-
 liu greivuose yra tiltai, oš tu tiltų
 greiviais atšliaušia priešas, kad taip mums
 širma užėmus tuos tiltus - tai puikia pavaišin-
 tamen priešus, o jeim ne tai mums teks nukentėti.
 - tyli nuredinėjo prt. Perkūnas, antroje kelio
 pusėje gulinčiam kulkosvaiziniui prt. Ragaiui

- Tai nėra to laukti, grieviais šliauškia

i priešą! Ne kiek nesąžiningas pr. Parkino
sumanią pritarė kulkosvaidininkai pr.
Ragelis. Tyliai grieviais prisidengiant pri-
šliaužę pumarytas pozicijas ir abu sykiu
kulkosvaidininkai atidengė smarkia ugni i pro-
šą iš naujų pozicijų, išilgai griovių.

Tada priešė pasėje parigirdo "klyksmą,
kaiksmą ir dėjavimą. "Rauil, šiorbė ir
bandit" Dar toliau be komandos vienas, rikar-
lėjimas - "Piriot" ir pagaliau priešas ap-
tyla. Pakrikusi priešą, šie jauni, bet tikrai
šauliai, be atvangos persekioja. Persekiama
priešas neplaningai ir silpnai atsibėgdamas
atsitraukė. Taikli pr. Parkino ir pr. Ragelio.
kulkosvaidžių ugnis priešą privertė atšliauškinti.

Ginklus kaussieji partizanai baigė iš ginklo
ginklus ir sukrievę i vežimus išvežiamo lvi š-
keli. Jau toli nuvažiavus partizanams, laukia
toli nublokštas priešas paleido kelias darys
i daržinę, kurioje buvo pagasti ginklai.
Daržinė užsidėgė. Bet partizanai sveiki ir
laimingi grįžo i stovyklą su iškastais ginklais.

Kaip vėliau paaiškėjo, čekistų buvo du
kartus daugiau, negu partizanų ir geriau
ginkluoti. Jie stiprios moralės ir Tėvynės
meilės stipriai sumušo, kad ir stipresni
priešą.

/// o / o / o / o / o / o / o / o /

PAVĒRŠTOJĒ

TĒVYNĒJĒ

L I N G U O N Ē L I S

Vēlīnās

Kaļp visam krikkšioniikamē pasauljje, taip ir mūsū Tēvynēje yra gražus senovinis paprotys, viena dleņa netuose pašvesti maldai, veļn šķūņ mirusiuju sielas. Jau vēliniū iškavē vna tauta sūjūdavo, sukrušdavošu didele gedula širāje. Šia šv. Vēliniū iškavē i mirusiuju ranybiū vietā - kapines, rinkdavoši žmoniū minlos pūšdavo jas v. inikas, degdavo švakūtes ant antkapiū, kurlos simbolizūdavo mirusiuju sielū smžinaji gyvening.

Mūsū Tēvynēs laikinojje sostinēje - Kaune, tautos šventiklōje - prie Nežinomo Karelivē Kapo, kuris skūšdavo gedulos vainikuose, rinkdavoši mūsū tautos vaļai, kurie atstovaudavo visā tautā. T. ipat atšygiūdavo gražios Lietuvos karinomenēs gretos. Tenai tautos vaļai sakūdavo kalbas, kurlos Lietuvos sūnū stovinōiū tautos sargyboje širāje žadināvo Dievo ir Tēvynēs melle. Prie Nežinomo Karelivē Kapo, šis jami Lietuvos sūnūs, kurie sudarydavo gražias Lietuvos karinomenēs gretas kartu su tautos vaļais, nusilengdavo, pagerbdami žuvusiuju seilas laisvēs kovoje, prašydami kukšlāpsioje joms palābes.

Visos mūsū tautos kapines pasipūšdavo vā nīlasi ir deganōiomēs švakūtēmīs, tanseme vāre savo deganōiame mirgājime, švakūtēs kapines pūšdavo tartam dangū. I taip pasipūšusis kapines, rinkdavoši ir lankūdavo - sena sulīn-

kas senelė
jie bendrai
pavardavo
sielās. Čia

Visi gyvū-
toje mald-
nėnis, ti-
šios dvas-

artum susijungdavo į vieną galingą sielą ir
mokodavo šios širdies pargyvenimus - kaip tu-
ką už mirusiųjų sielų kančias skaištykloje.
Per šio gyvenimo išvargintas skruostas rėdavo
gallesčio akaros, kurio kirsdavo ant antšapių
ir lyg parašu tvirtindavo savo karštą maldą.

Tą šv. maldos valandą, gyvųjų dvasinīs pasi-
ryšimas sustiprėdavo, kurio joki tarsi
pasaulyje jėga neišeiktų. Prieš tokius žmones
dreba visas pragaras. Niekais virsta visi mo-
derniškiškiečiai ginklai, kuriais šiandien yra
maikinanės krikščioniškosios tautos.

Kas apsakys, kiek ten būdavo rėmybės ir kaip
pasiryšime taisyti ir stiprinti savo sielą
amžinajam gyvenimui! Šioje amžinųjų pargyve-
nimo vietoje, šią šv. Vėlinių vakarą valandą,
kiekvieno lietuvio širdyje užsidėgdavo tar-
tum negestanti švakotė - troškimas atelityje
taisyti savo gyvenimą ir būti paderiu žmogum!

Šios religinės ir mūsų tautos tradicinės,
smagu stiprinančios, o mirusiųjų sieloms
Dieve palaimos prašančios apšilgės, buvo gali-
mos atlikti. - Kai Tėvynė buvo laisva.

Paveręs mūsų Tėvynę Blaurus bolševizmas,
plėšia ir maikina mūsų tautos medžiaginį tur-
tą. Bet to jam neužtenka. Jis nori iš lietuvio
širdies išrauti ir sunaikinti kas lietuvio

bra.
Bra.
'ikim
u
atos
lis ka
mai sma
kurig la

- Dievo ir Tėvės s meilė
sūnyčias ir draug-ti jese at-
speigas su kurionis lietūvis
šiandien panaikinta mūsų
sožinome karisvys kapas .
re tauntin šventykla. Da-
valiniū dienos minėjim,
ta traiciniai ysa ir

šiuos kapinās, liks
onišos, lyv uga. Šis muskriauštos bolševikų .
išvikiat, matikta. kas užarandā atlikināti
ligas, bet visā mūsų brangią Tėvynę pavertė
šiu kapinūmū.

Raudonieji bolševikai tiesiog netinoms š
pamū plešte, pliesis ir žude jų vaikus. Lie-
tuvas motinos motina, kur jų sūnū kapinūmū
rone lauke ar miške? Jūs tik žino, kas žiau-
rūs čekistai kasna jų vūm sūnūs .ne mokau-
tū sūnū lāvona! yra mētani gatvės, kapinū
šiušiuojasi bukaprečiai bolševikai. Šiu
laisvės kovotojų kapai čekistų yra slepami.

Laisvės kovotojų kapus šia šv. Vėlinių
išvakare lankys liudnai švilpes Rodens vėjas
ir beržbė motinoss širdies randa-

Dievi, pascaplie Kūrėjan!
Mirusių sielų globėjan!
Marijos žemės motina,
Berybio skausmo apinta.
Dieve, žmonių maitintojan!
Tu, vargstančių maitintojan!
Tironijos netverdama,
Vargstančios tautos motina.
Dieve, mano stebuklingas!
Tu per amžius gailėstingas!
Nebauski žiauriaja kančia,
Esu partizano motina.

pagināšian su laimīgā
Tu tantes dves a galīga,
Prieš pāverģējus rīstinga
Dodsī esu tik nel iminga.

Dieve, Tu vaikos, Karalien!
Kūstānē - tantes globējan!
Man sūms aš e nūs strībū
Kapa paslēpē nūs ašij.

Dieve, Tu nūs galīngas!
Tu man nielaširdīngas!
Ir je kapa nešīnan,
Jan šventes ranybēs prašau.

Dieve, vārgstāčijū palaima!
Motīnoms Tu esi prieglauda!
Kad je kapa sušīnēčian!
Dīdžias jūras nugalēčian!.

anžīnai es maldas siusčian
Motīniškai glāmēčian
Skasma širdies nuraminēčian
Ašaronis ji dabīnčian.

Dieve, šventas Atpirkējan!
Šventes tiesoa nylētojan!
Kā aš labīasīai nylējan
Tautos aukure padējan.

Dieve, pāsaulie Kūrējan!
Mīrosijū sielū glomē jan!
Pašvelk i kūstānējus vaikus
Sugrāžink vēl laisvēs laikus.

Šieji motīnēs rapda rodens vējo staugime
lanks nešīnomus partizanu kapus, kurinos če-
kīstai slepe, nūs atēinančio teišinge tautū
teišme ašij.

Kas lanks mūsū brangijū tautos sūni ir
āukrū - trentinijū kapinynus? Jū palikai iēmē-
tyti šaltose Rusijes Stepēse. N Niekas jū
iēmētytuose kapinynuose nesīlanks. Niekas

Nūrvīns
Išvakār
Šīr' vse
Kā ro
tos mald
šlandi
paāryt
su tātes
akutē,
doku
degs am
laisva
vēlini
lās aukš
Tēl y
nosiba
švynē!

degs šv. Žvakutē, šv. Vēlini
vergtos Lietuvas sūn ir doku
šv. Vēlini Žvakutē. Ir iš J
mstu širāžiu, kils slāptos irkar
aukššlāusslājam nē žuvslas sielas
riešas gal. moms atinā turte
slagetomis. Bet jis neistengs š
šv. Vēlini išvakāri
pavergtos tātes sūn
dar dauglāu sullēpsnojo.
degs tel, kol Lietuva vēl
kapai pāslpōš
ir kils karštes
am.

Viešpatie, suteik amžinā ramybē, žuvsloms
sieloms nē laisg!

Viešpatie, suteik amžinā ramybē visoms
tom sieloms, kuries žūna, nuo beđisvīu
ranku!

V A I Ğ A N T A S

K a l e d u b e l a u k i a n t

Valyva dūo. Dangus apsiniakās, ūkēotas.
Atys tē s ir niūries. Artēja adventas.

Prieš dābali metū, žmoniā skende tansybēs
ir laukē šviesos, kuri lēvadustu jā lē tansy-
biū ir vergijos, kuri tuo laiku slēgē žmoniā.
Tuo laiku prasāavo, kaš Dievas sius pasaulini
lēganytoju. Žmoniā šio lēganytojo laukē aplē
katorius tūkstantius metū.

Ir štai, viens nakti, prieš tūkstantis
dešynis šintus penklasdešint dvejus metos,

sulaukē pasaulio lēganytojo. Jis atėjo i šī
pasauli nešdamas šviesā tansybēse skēstantē i
žmoniā, kuaisē vergans ir broliškā melle
neturtēliams. Iš šviesā, kuriā atnešē iš dan-
gaus lēganytojas, plito po visā pasauli tarp
ivairiū tantū. Iš šv. Kalēdū šventē visame
pasaulyje yra minima visū krikščioniškū tantū.
Jau entras tūkstantis metū baigesi nūo Kris-
tāus gimimo, kaip visame katalikū pasaulyje
skambē šv. Kalēdū giesmē. " Garbē Dievui auk-
štībēse, ranybē geres valios žmonems! ". Ši
giesmē labai mielai ir lietovio širdžiai,
nes per ištisus šimtmečius ji guodē lietūvini
ir sunkiā jo daliā. Lietuviū tātā ilgā
šimtmečius kentusi ivairiū prispodējū engimus.
pagaliau 1918 metais vasario 16d. ji visan
pasaulini pasakē - Garsē vergijos! Mes norim
laisvi būti, mes norim naudoti tājā šviesā
kuriā atnešē lēganytojas! Lietuviai su ginklu
rankose išėjo, kaš iškovotū tū brangū šiki-
Garbē Dievui aukštībēse, ranybē geres valios
žmonems!

Ir atginē Lietuva laisva ir ne priklaūsoma
skambiai suskambėjo giesmē - Ranybē geres va-
lios žmonems! Lengvisū atsikvėpē lietuviū tauta.

stn ailg teko džiaugtis savo laive
 e prikl... ybc. 1940 m. birželio mėn. 14 d.
 sūs deb... atėmė laisvąją Lietuvos paian-
 . Lietuvo... kėlėkoją raudonoji tironija iš
 ytu. Ja p... e iš Azijos mongolų, žydai, kirki-
 ai, baskirai ir kiti, kuries ir suminėti šunų.
 sudmonieji kupantelatsivėžė Lietuvon savo
 aują tikybą. Jie pradėjo aiškinti - Jūsų tikyba
 e tikusi. Prišakite musiškę itikėkite Staliniui,
 tai apantom kojom pateksite i Dangų. Pasmus yra
 tiek dang ir tokių nuostabių gėrybių, kom un
 nėra niekas kitar pasalyjė! - šaukė, rėkė bol-
 ševikų agitateriai apie sovietiška "roju". - Čia
 Lietuvoje išnaudoja darbo žmogų "būrėjai", čia
 darbo žmones kenčia bėda, čia jus spandžia
 i bažnyčią. Pas mus yra "sąžinės laisvė".
 nereikal Dievo, nėra ir ponų, pasmu - pas mus
 visibūsate lygūs, vienuodi ponai - drangai. visi
 tartai ir gėrybės priklausys jums, liaudžiai! -
 taip ir panašiai "burbuliavo" bolševikai.

Ju žedžiai nepaliko tušti. Jie pradėjo kurti
 bolševikišką "roju" Lietuvoje. Pirmiausiai kipo
 prie Lietuvių tautos žiedo - pradėjo areštū i
 rašytojus ir mokytojus, kunigus ir gydytojus
 Pärininkus, proheserius ir kitus Lietuvos in-
 teligentus. Juosg grūste grūde i kalėjimus,
 opa o paskui i "sovietiška roju", i Sibiro
 šaltasias taigas.

Lietuvoje išaudies vardu, visą valdžią sustatė
 iš Maskvos atsiveštų mongolų ir Lietuvos prasi-
 kit kaltėlių, kurie už ivaires vagystes ir kitus
 prasikaltimus buvo "tūpję" kalėjimuose.
 I išaudies valdžia ėmėsi darbo gavusi išakymą
 iš Kremliaus. Krautuvis ištuštėjo, duones pradėjo
 trūkti, drabužių ir avalinės kainos pakilo
 pasakiškai.

Judžiausia diena lietuvių tautai atėjo 1941
 mt. birželio 13-14 dienomis. Tomis dienomis
 užplūde Lietuva čekistai ir lietuvių tauta š -
 davikai judai, kaip alkani vilkai puolė lie-
 tuvius. Naktimis apsupę namus, gaudė lietuvius,

mētē juos i mašīnās ir vežē i stotis, o iš ten sagrauj i dzelzinius vagonus, dzeķenčius, geležiniais virpāis apkārtais laugsais, vežē i bāse mirti i "plašajā tēvynē". Vežē ūkinikus ir darbinikus, moteris ir kaimiņus vysty- luose vežē ir šilus senelius.

Jaunieji ištaves vyrai griebēsi ginklus ir bēgo i miškus, keršyti nē savobrolius ir seseris nē save tēvelius ir gyntuosius nanelius nē samanotās save bakašes. Paplūde Lietovas šemalē šaronis ir krauju. Aple trīsdešimt tūkstančiu vīnšiu Lietovas sūnų ir dukrų ištremē i teli- vībira, kur daugelis lietuvīų jau ir kaplai kovaše šaltoje Sibiro šemėje.

1941 m. birželio 22 d. pakilo karo audra š pietvakarių. Prasidėjo karas. Vokietija ušpuola Sovietų Sąjungā. Lietuviai atsikēš lengvīsu. Daugelis iš jū griebēsi ginklus ir susibūrē i lietuvīų partizanų būrius mušē bolševikus. Nors daud lietuvīų žuvo kovoje priešbolševikus, bolševikai sumuštē bēgo palikdami, šo daug su daūžytų tankų, mašīnų ir ivairių ginkų. Lie- tuvoje suplevesave trispalē vėliava.

Užējē vokiečiai pradėjo šeiminkanti Lietu- voje kaip save namuose. Vokiečiai pāsisašijē visus lietuvīų kovos žygius, už laisvę. Vi- surj jle gyrēsi save nopelnais ir save rāsēs vertingums, visur prišindavo, kad val- dyti gali tiktai vertina rasē, tai reiškia tik vokiecia, o lietuviai turējo paklusnei ekspacijas maštā. Vokiečiai uždēje lištuvians komisarus, karei nustatē rekvizicijas.

1944 metais Sovietai sumušē vokiečius, antrā kartā užplūde lituva. Sgrīpē komu- nistai, keršydami nē jū 1941 m. išvyjimą, tvarkēsi automatų ir kulkosvaidžių ugnini. Daug tnomēt jaunų lietuvīų ištremē šie šogše- āres. Prasidėjo nauji trėminai Sovietų Sąjū- gon, nauji vežimai nesvetingen Sibiro šemē, ir vėl paplūde Lietuva ašaronis ir krauju.

Turtingesnius lietuvius, kurie savē darbātu- mu ir taupumu būvo susikūrē geresnias gyvenimo

salygas, sunkiai dirbdami savo protėvių krauju ir sąžone laisvą žemėlę, bolševikai paskelbė juos "buožėmis" ir darbe žmonių išnaudotojais ir už tai juos trėmė į šalį Sibirą karą.

Darbininkus lietuvius, kurie savo paslėptomis rankomis buvo užsidirbę ir išgiję kokią nors nuosavybę, vėžė į Sibirą, arba kšė į kalėjimus.

Lietuvių mokslėdai, kurie mokėsi ir matus buvo pasiekę savo dideliomis pastangomis, kurie buvo išarysę savo pasivaginti lietuviams, buvo ir sodino į kalėjimus. Tokius lietuvius ekskretai tardė ir žiauriausiai kankinę, priveda- ni kaltes priešvalstybinę veikimą ir už tai, kad jie buvo lietuviais.

Kraujus ir kitus švamininkus kšė į kalėjimus, arba trėmė į Sibirą.

Netekę šeimų jauni Lietuvos sūnūs antrą kartą greibėsi ginklu prieš kokektyvinę Kremliams tirėniją. Juose pabūde protėvių diavryiškoj avasia. Prasidėjo šisuri ir nelūgi kovos prieš valjaty gaujas ir prieš išsigimėlius - komjauvalius, komunistas, milicinkus ir skribokus.

Turiansių Lietuvos sūnų kūnas, kurie n ve kovos lauke gindami savo šėvynę, bolševikai vežioje po miestus ir mėtė gatvėse. Tokių būnų bolševikai norėjo pajaužti lietuvių tautos valj, bet apsiriko, nes lietuviai dar stipriau spaudė ginklus rankose, dar atkakliau kovėsi. Žuvusiųjų virtoje stje kiti. Prdėjo organizuotis Lietuvos Laisvės Kovos Sąjūdis, kuri lietuvių tauta rėmė, remia ir rėms, neškuria grėsinčių kalėjimuose kankinimų, bei ištrėmimų į Sibirą. Lietuvių kova šu laisvė tęsesi jau atstouniri metai ir ji nesibaigs tol, kol Lietuva bus laisva.

Jau artinasi Šv. Kalėdos, Kristaus gimimo šventė, tai yra šviesos šventė, kuri nugali tamsibę, nes lietuviai praleidžiamė jau aštuntas Šv. Kalėdų šventės agarose ir šimtas

aimano bremiaus vergijos spaudžiami. visa
 lietuvų tauta, lituviškai kalbia ir tautiniškai
 tvolinama rytose laukia ateinančių šv. Kalėdų.
 Ateis šv. Gedės pasaulio išganytojo gimt
 šventė, suskambės šv. Kalėdų giesmė - Garbė
 Dievui aukštybėse, ramybė geros vėliavos žmonėms!
 Mes lietuviai, kart su laisvojo pasaulio tautomis
 kartosime giesmės žodžius Tėvynėje, kalėjimuose
 ir Sibire.

Prieš tūkstanti devynias šimtus penkiasdešimt
 metų su ilgais visais žmonija laukė
 pasaulio išganytojo užginimo. Žmonijai išgan-
 tojas gimė.

Lietuvių tauta šiandien išsilgusi laukia
 laisvės. Jau girdisi kalėdines giesmes gra
 garsai, bet su jias kartu jau girdisi ir kit
 Lietuvos laisvės Varpo garsai. Nebetoli ta
 diena, kada Laisvės Varpas suskambės plačiam
 pasauliui po mūsų Tėvynės miškus ir laukus,
 mus ir miestus, mūsų trispalvė vėliava
 laisvai išsiskleis - žydrieje paangis

ugriš broliai, sesės ir tėveliai ištolinoje
 žeme, sugriš Lietuvos stūnūs iš kalėjimų iš-
 gė ir nukamotivergijos sunkiųjų darbų.
 Ugriš ir iš žaliųjų girių šamieji Lietuvos
 stūnūs, savo Tėvynės laisvės kovotojai, jie
 visi susirinks savo laisvoje Tėvynėje Liet
 Lietuvoje, Laisvės Varpai skambantir švlniai
 trispalvei plevesuojant.....

Nebe sugriš ir nebesusirinks visie tie
 lietuviai, kurie užaune tvankiose anglių ka-
 syklose, kurie sirė kalėjimuose nebeiškentę
 bepratiškų čekistų kankinimų, ir kurie šuvo
 keves lauke ginami Lietuvos laisvę.

Nors jų kūnai guli išniekint Sibire taigose
 ir giliose kalėjimų rūsiuose, nors jų kūnai
 yra išmėtiti visas Lietuvos gires ir miškus,
 pelkes ir raištas, bet visų jų lietuviška
 dvasia nemari.

Jų vėles peramžius ragins mus mylėti Tėvy-
 nę Lietuvą!...

R i n v y d a s

Koļehza piemēns vārgai.

Gūžā rudenis nakti užeina pas Lietuvas
Laisvės Kovas Sajūdzio bičiuli.

- Tai kaip gerai riedi, uošvi, po koļehzas? -
teiraujamies apai 50 metu dar gerai atrodati
bičiuli. Ilgas, ilgas, šurpplingas iņ pāt bičiur-
lio širdies gelmiņ atodūšis buvo vienas, vienas
ļemintēlis atsakymas i mūsū uēklaudānā. -

"Vainas buvā bandā ganān.
Paceņāu ir vėl gamān!"... - linksmas ir ar-
smags bičiulis žmones juokas praskambēje
iņ kito kambario, ir pati iņājusī juokaudān
sveikinosī su munis. - Jūsū uošvi baigia ja
uēkankinti tamē prakeiktamē ubagynē - dēstē
sarimtējusī uošvienē.

-Priskyrē žalēia ristsis su gyvaliais - ga-
nyti galvijus - sprogo pykēio uēgniagūstas bi-
čiulis balsas - priskyrē apie šintā karviū,
priskyrē uē kiekvienā primikštā iņ jū š-
šintā litru piens po pusē darbadienio, tik
paniršē naujieji kēijos šeiminiškai pris-
kirti tomē karvėms ganyti ganyklēs - pašē
rūšēia bičiulis. Mes visi linksmāi nusi juokē-
me. - Nesijuokit, vyrai, - pakilo bičiulis -
nān nebūtū blogiau nei jū mirti nešanēluosē,
kēlėjimuosē, nei jū trānimai Sibirā, pagalvo-
kite tik tai - priēje visai artī mūsū - yra
paskirtā keli gabalēliai uvalintēs, dirvenuo-
janēlosēs žemēs, kuriuosē jokia šultingamē
šolē neguga. Ir kaip aš pereinu su savō
margaspāive šintine kartē, antra, tai visos
menkutēs smilgēs su capsonis savō šāknelēmis
šturkēšū karviū liežuviū iērenkamos, nūšū
nugrāibstemosir lieka vien tik plikas juod-
žemis, kuri 400 marguju kōju taip sulygina,
kad šie maži, priskirti gam, nūšū, žemēs ga-
balēliai atrode, lyg po sējos nuvalūsti
laukai.

Stipriānai retēžiai neišlaikytū pririštus

- 2 -

šios išalkusias galvijus tokios ganyklos .
 kaplėtos, iš bėdėjusios, ikritusiais šonė
 nelaimingos karvutės - karčia šyptelėjo mūsų
 šūkiulis, - pasakiusios kur toliau šaliojan-
 čios šolynešius ar vasarojų viršta laukinė
 buivolų bandė - šniokšdamos, galvas panoriusios
 baltas akis išvertusias, baubdamos bėga išiuos
 klomynus, bėga bėda isintimo pagautas, nežid-
 mos nei manęs nei švilpandis botago. karta
 bėjan pasitraukti iš kelio ir štai - ir
 bites parodė didžiulį rankoj raudų
 rago šymė.

Galvijams nuėdus ne ganyklini šolyneš ar jary
 lauką, tuojau atskaitė man daubadienius.

~~Ir kaip ši~~

- Ir taip ši raudėnėji vagių valdžia - pik-
 tai rėdė i stačią kumsčią - paskyrė lietai baid
 miršiai žmones ir gyvulius!

Einant toliau šlapiojerudens tamsėje aiškiai
 girėjosi dar piktas nelaimingoje kelchoze
 " buivolų " peimens baksas, tarpe kurio reikar-
 šiais praskambėjo linksmas jo žmones balsas -

Ja -

Jamnas buvan bangą gamiau,
 Pasenau ir vėl gamau !...

TURINYS

	Pol.
	Sveiki sulaukę
	Šv. Kalėdų ... 2
1. Linguonėlis	Sablauškių kau-
	tynės 5
3. Linguonėlis	Vėlinės 10
4. Vaižgantas	Šv. Kalėdų be-
	laukiant 15
Rinvydas	Kulchoze piemens
	vargai 20

/5/5/5/5/5/5/5/5/5/5/5/5/5/